

Bet. o. lovf. vedr. social bistand

tilfælde bedst imødekommes i en daginstitution. Men dækningen af netop dette behov kræver bestemt ikke nødvendigvis en fuldtidsplads på 8-10 timer dagligt. Derfor mener regeringspartierne, at kommunerne skal have mulighed for at nedsætte timetallet svarende til en deltidspads under forudsætning af, at der sker en tilsvarende nedsættelse af forældrebetalingen, og at retten til en fuldtidsplads genindtræder, når barnet har behov herfor.

Det er naturligvis langt at foretrække, at sådanne ændringer bygger på frivillige aftaler med forældrene, og mindretallet opfordrer af samme grund kommunerne til at gøre deres yderste herfor.

Kommunerne opfordres endvidere til generelt at tilbyde forældre, der ikke ønsker at gøre helt eller delvis brug af en allerede erhvervet institutionsplads i en periode, sikkerhed for at få en tilsvarende plads, hvis behovet opstår på ny.

Regeringspartierne opfordrer i det hele taget kommunerne til at bruge bistandslovens regler så fleksibelt som muligt til gavn for børn og forældre. Grundlaget skal være individuelle hensyn til den enkelte families behov og en effektiv udnyttelse af ressourcerne.

Et andet mindretal inden for flertallet (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) er enig i de synspunkter, der er anført ovenfor af Det

Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget, og ønsker at tilføje følgende:

Kristeligt Folkeparti er enig i, at en kommune ikke skal kunne udmelde et barn af en daginstitution på baggrund af en eller begge forældres ledighed. Men Kristeligt Folkeparti ønskede denne retsstilling udformet på en mere smidig måde, så fleksibilitet, mobilitet og individuelle hensyn kom tydeligere til udtryk.

Til Kristeligt Folkepartis store forbløffelse valgte Socialdemokratiet uden saglig begrundelse endsige dokumentation at hævde, at den valgte formulering af ændringsforslaget var i strid med aftalen af 6. maj 1991 om forbedring af børnefamiliernes vilkår.

Det kan undre, at Socialdemokratiet, i stedet for at gå ind i en saglig drøftelse, vælger at fremture i magtfuldkommenhed og arrogance ved i bedste »vi-alene-vide-holdning« at docere, hvad andre kan tillade sig og ikke tillade sig. Under sidste valgkamp talte Socialdemokratiet meget om at formidle et bredt samarbejde hen over midten. Det kan derfor undre, at Socialdemokratiet ikke prøver at leve op til egne valgløfter ved at vise respekt for andre partiers opfattelser og så gå ind i en saglig dialog med andre partier.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Jytte Andersen (S) Pernille Forchhammer (S) Jytte Hilden (S) Jørn Pedersen (S)

Jan Petersen (S) Grete Schødts (S) Taanquist (S) nfm. Hanne Thanning Jacobsen (SF)

Bente Juncker (CD) Pia Christmas-Møller (KF) Per Tærsebøl (KF) Agnete Laustsen (KF)

Eva Kjer Hansen (V) Hanne Severinsen (V) Tom Behnke (FP) Marianne Jelved (RV)

Kofod-Svendsen (KRF) fmd.